

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Quæstiones Canonicæ De Decimis

Friderich, Melchior

Ingolstadii, 17010 [i.e. 1710]

Quæstio III. An debeantur decimæ ex illicitè acquisitis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61677](#)

transiunt, tametsi hic eos habeat ex titulo oneroso, v. g. exemptionis aut permutationis. Si vero fructus jam decimati ad ipsum transierunt, nihil amplius solvendum erit de novem residuis partibus, sive titu-

lo lucrativo sive oneroso transierint; quia non habent onus reale, nec debetur inde decima prædialis, utpote jam soluta; nec personalis, cum, ut dixi, non sint fructus industriales.

Q U A E S T I O III.

An debeantur Decimæ ex illicite acquisitis?

S U M M A R I U M.

- §25. *Duplex genus rerum illicite acquisitarum.*
 §26. *Prædiales decimæ solvuntur ex illicite acquisitis.*
 §27. *Non item personales ex re-*

- bus restitutio*n*i obnox*y*s.*
 §28. §29. *Secus, si res restituenda non sunt.*
 §30. *Nisi turpitudo accipientis sit notoria.*

§25 **Q**uestio est tam de ipsis rebus illicite acquisitis, quam de eorum fructibus. Et res quidem illicite acquisitæ duplicitis generis sunt. Aliquæ enim contra justitiam detinentur, ita ut vel omnino non transeant in dominium detentoris, uti sunt res furtivæ, raptæque, vel transeant quidem in dominium accipientis, uti multi sentiunt de usuris, restitutio*n*i tamen sint obnoxiae. Aliæ illicite quidem obtinentur, sed sunt accipientis, uti est quæstus meretricius, quæstus histriorum, merces data sicario, stipendium militis in bello injusto operam locantis, res seu mobiles seu immobiles ex usuris vel pecuniâ furtivâ comparatae &c. De singularis ordine dicendum est.

Assert. I. Decimæ prædiales solvendæ sunt de rebus illicite acquisitis, sive res sint in dominio obtinentis sive non. Sensus est, quod de fructibus rerum illicite obtentorum, v. g. agri, aut gregis injustè occupati, aut pecunijs furtivis vel usurarijs comparati, decimæ solvendæ sunt. Ita omnes cum S. Thoma 2.2. 9.78. 4.2. Ratio est I. Quia onus decimarum quemcunque possessorem sive justum sive injustum sequitur. c. 33. b. t. c. 18. §. Hac eadem de I. Sur. c. 5. de Pignor. c. 34. de sent. Ex com. l. Imperatoris ff. de Publicanis. II. Quia alias prædo foret melioris conditionis, quam legitimus possessor, contra l. si à domino s. ult. ff. de Petit. hæred. III. Quia proventus fructuum non est

H h 2 ex

ex illicita actione, sed à natura & liberalitate Divina, ut notat Turrecrem, in can. 66. 16. q. 1. n. 5. unde post S. Raym. & S. Thomam notat n. 4. decimam deberi, tametsi semine furtivo seminatus fuerit ager.

527 Assert. II. Decimæ personales non debentur ex rebus, quæ contra justitiam commutativam comparatæ sunt, ita ut in comparantibus dominium non transferint, aut transferint quidem, sed restituendæ sint, quales v. g. sunt furto, rapina, iniustis tributis, exactionibus, & concussionibus comparatæ, excessus justi pretij ex re vendita, usuræ &c. Ita rursum omnes cum S. Thoma l.c. ad 2. Ratio clara est, quia qui sic lucratur, non acquirit dominium rei, & sic non potest de ea disponere, ergo eam vel partem ejusdem non potest Ecclesiæ dare. Item qui rem ita obtinet, ut eam teneatur restituere, revera non lucratur, quia sic acquisita non computatur in ejus bonis: *id enim bonorum cuiusque esse intelligitur, quod ari alieno superest*, ut ait JC. l. 11. ff. de Jure fisci.

528 Assert. III. Decimæ personales debentur per se loquendo ex rebus turpiter quidem acquisitis, sed sine injurya danti illata, & sine obligatione restituendi, e. g. de pecunijs, quas lucratur prostituta femina, histrio, sicarius, miles ex stipendio in bello injusto. Ita cum S. Thoma, & Hostiensi Sylvester V. Decima. q. 6. Suar. c. 32. n. 6. Rebuff. q. 5.

n. 17. ac communis aliorum. Rationem dant: quia eti ista turpiter acquirantur, transfeunt tamen in dominium accipientis sine obligatione restituendi, sūntque proinde lucra propriè dicta, & sic comprehenduntur sub regula generali de solvendis decimis personalibus. Accedit, quod non debet esse melioris conditionis, qui turpiter, quam qui licet & justè lucratur: alias enim consequeretur totum lucrum sine onere decimæ solum propter suam turpitudinem, cum tamen nemo ex sua iniquitate commodum ferre debeat. c. Intelleximus de Judicijs.

Dices: Miles in bello injusto ib. 527. 12. lationem justitiae hinc considerandam esse respectu illius, à quo miles v. g. aut sicarius obtinet mercedem, cum agatur de iniustitia excludente jus accipiendo aut retinendi: hæc autem non committitur adversus eum, qui mercedem dat. Ita accipendum est, quod dicitur c. 23. b. 1. dandas esse decimas ab homine fideli de omnibus, quæ potest licet acquirere: sensus enim non est, quasi illæ de nullo lucro illicitè comparato solvendæ sint; sed quod non debeantur de rebus contra justitiam

tiam commut. comparatis & restitu-
tioni obnoxij, ut Glossa ibi alii
que explicant.

¹³⁰ Assert. IV. Ecclesia non debet
acceptare décimas ex lucris turpi-
ter factis, si crimen, ex quo illa pro-
veniunt, sit notorium, ut bene ob-
servant Innoc. *in cit. c. 23.* & reli-
qui DD. *ex can. 8. 7. q. 4.* & *can. 2.*
dist. 90. ubi Ecclesia reiicit obla-
tiones & dona eoruim, qui paupe-
res opprimunt, aliorūmque, quo-
rum publica & notoria est impro-
bitas, ne hanc videatur approbare
illa acceptando. Hinc diximus *n.*
528. décimas ex lucris turpiter
partis deberi *per se loquendo*, ut
hunc casum exciperemus. Possunt
verò acceptari, imò exigi dictæ de-
cimæ, si peccaminosa lucri causa

non est publica, & acceptatio non
est scandalosa, ut post Turrecr. *l.c.*
docent Rebuff. *l.c.* Suar. *n. 10.* ac
passim alij. Imò addit S. Th. *l.c.*
posse Ecclesiam etiam à peccatore
publico post & tam poenitentiam,
& quando de vitæ mutatione con-
stat, décimas accipere etiam de an-
terioribus lucris. Idémque cum S.
Raym. & Innoc. affirmat Silvest. *l.c.*
Plus addunt alij apud Suar. *n. 9.* ni-
mirum peccatorem etiam publi-
cum, quamvis Ecclesia ab eo de lu-
cris injustis non recipiat décimas,
tenerit tamen eas dare pauperibus,
vel in alia bona opera insumere.
Sed non vacat immorari, cùm, ut
non semel diximus, perlonales de-
cimæ per consuetudinem ferè sint
abrogatae.

QUÆSTIO IV.

Utrum Decimæ integrè solvenda sint?

S U M M A R I U M .

*s31. Duplex quæstio cum rationi-
bus dubitandi.*

*s32. Prædiales decimæ solvenda
sunt non deductis expensis.*

s33. Confectaria doctrina.

*s34. Personales non nisi deductis
expensis debentur.*

*s35. Nec prædiales debentur ex
fructibus melioribus.*

¹³¹ **S**ensus quæstionis est, utrum de-
bentur non deductis prius ex-
pensis, videlicet famulorum alia-
rumque operarum mercede, semi-
ne, estimatione laboris in colendo
fundo, censibus, tributis, vestigali-
bus, & portorijs, canone ex re em-
phyteutica solvendo, sumptibus in
negotiationem, in vehicula aliisque
instrumenta ac jumenta factis &c.
Item num cum Abele offerendi sint
DEO decimales fructus meliores,